

ternes Skyld overhovedet vilde, naar de bevæge sig paa dette Farvand. Der er et Punct, hvorefter man tilnærmelsesviis kan bedømme, hvorfor det bliver absolut nødvendigt at indskrænke Loven til Afgiftsberæggelse af de Skibe, som i Foracterne ere lagte til Grund for at udfinde det Pengeløb, man behøvede. Man er nemlig gaaet ud fra, at, naar man, som jeg før bemærkede, fik 275 Rd., saa kunde man dække de aarlige Udgifter og endog have et Beløb tilovers, for at kunne sætte flere nye Prikker. For at udfinde denne Sum, har man simpelt hen søgt de Oplysninger, som vare at erholde om de formelig todelarede Skibe paa den Deel af Liimfjorden, hvorom der i Loven er Tale, og, for at være sikker paa, at det Antal, man havde erholdt opgivet, var nogenlunde rigtig, har man spurgt paa Lodsstationen ved Aggercanal: „Hvor mange Skibe er der gaaet den Vej?“ Man fik da til Svar: „Der er gaaet omtrent 18,000 Commercelæster ind og ud“, og da man, ved at anvende Afgiften paa disse 18,000 Commercelæster, fik det tilstrækkelige Beløb, var man tilfreds, og Loven blev affattet omtrent saaledes som de Love, hvorved de øvrige Corporationer have faaet de Afgiftsrettigheder, de i omtrent den sidste halve eller hele Snees Aar have erholdt ved forskellige Lovbestemmelser. Efter de Oplysninger, Udvalget har, erqueveres for Afgift for Sømærker paa Liimfjorden givne Love af de Paagældende just paa denne Maade, at de tage alle de Skibe med, de kunne faae. Den nye Lov vil vistnok efter dens Indhold, saavel som efter den Forstaelse, anden Praxis vilde medføre, finde samme Anvendelse som de allerede bestaaende Love have i Praxis. Man vilde efter Loven altsaa komme til det Resultat, at man foruden disse Skibe, som man kunde faae fat paa, idet de kom til Lodsstederne, og som man vidste med Visshed vare der, efter de Oplysninger, man havde, tillige vilde komme til at faae Afgift af alle de Skibe, som kom til Lodsstederne, uden at klarere Skibet. Der er nemlig siden Aaret 1846 en for Skibes Lods Expedition fuldstændig fri Fart paa Liimfjorden, naar Fartøjerne ikke gaae ud af Aabningerne Øster eller Vester paa, og blot Varer, hvor det for Lods væsenets Tary behøves, faae Følgesedler; men der finder foruden

denne Fart en meget stor Færdsel Sted, der er saa godt som en fuldstændig Landeveisfærdsel. Der er nemlig en Mængde Skibe, der fare fra Kystpunct til Kystpunct uden at komme i Berørelse med Lods væsenet, og uden at de ere forpligtede til at melde sig hos det. En saadan Fart finder ogsaa Sted Østen for Løgstors Grundene, hvis Lodsere have Afgift af denne Fart, naar Afgiften er at faae. Efter hvad der er oplyst for Udvalget, høves Afgiften af krydsende Lodsere, hvor de træffe paa Skibene, og saadanne Krydstogt vilde ogsaa kunne være blevet Folgen efter Lovudkastet; thi at Saadant skulde skee, det er der i de Acter, der paa Forlangende ere tilladte Udvalget fra Marineministeriet, fra Overlobsens Side gaaet ud fra. Udvalget har tilladt sig at udtale, at en sliq Fremgangsmaade maa det anses for aldeles forkastelig. Jeg fremfører dette for endnu mere at begrunde, hvorfor vi have holdt os saa strengt til den afgiftspligtige Fart, som vi have gjort. Det andet Ændringsforslag gaaer nemlig ud paa, at det, istedetfor, at det nu lyder, at Skibene skulle betale Afgiften, naar de passere nogen af de der udsatte Prikker, skal hedde: „som komme fra eller udgaae til et udenfjords, indenlandsk eller fremmed Sted.“ Derved vil Afgiften komme ind med det Beløb, der oprindeligt er beregnet at være nødvendigt, og derved vil hele den meget store Samfærdsel paa den paagældende Deel af Liimfjordsbækket blive aldeles fri, naar den ikke hører til den Færdsel, hvor Skibet nu engang maa underkaste sig de fulde Lodsformaliteter. Loven vil altsaa med de 2 Ændringsforslag, som Udvalget har tilladt sig at anbefale, for det Første føre dertil, at den sætter Prikker ud, hvor de hidtil maa formodes at være savnede, og dernæst fremkalder og tvinger til, at en heel Omordning af Priskeafgiftsvæsenet paa Liimfjordsbækket maa skee, hvis man ikke vil lade den ved Loven etablerede nye Deel gaae bort; men det er vel ikke tænkeligt, naar den har existeret i 3 Aar; og for det Andet indskrænkes Afgiften til det, som er nødvendigt, uden at belaste Skibsfarten derudover. Der er i Udvalgets Betænkning gjort opmærksom paa et Punct, hvoraf vil sees Betydningen af Indskrænkningen af det 2de Ændringsforslag,